[15μ] Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα των εντολών print στα παρακάτω τμήματα κώδικα

```
(\alpha) [2\mu] A = [-1,9,2,5,19,21,33] print(A[4:-1])
```

Η σύνταξη είναι τέτοια ώστε να δηλωθούν οι θέσεις A[ist:ifin]. Τα ist και ifin δηλώνουν την περιοχή ενδιαφέροντος στο ανοικτό διάστημα [ist,ifin) και στην περίπτωση αυτή από τη θέση A[4] έως A[last] χωρίς το A[last]. Άρα θα τυπωθεί [19,21].

```
(\beta) [2\mu] A = [14] + [16,18] + [25, 40] del A[1] print(A)
```

Αρχικά η list A είναι η ένωση των 3 λιστών, οπότε A=[14,16,18,25,40]. Κατόπιν σβήνεται το A[1] (το 16) και A=[14,18,25,40]

```
(γ) [2μ] argument=6
    r = 0
    if argument == -1:
        r = -1
    elif argument == 3:
        r = 3
    elif argument > 3:
        r = -2
    else:
        r = 10
        print(r)
```

Στο συγκεκριμένο τμήμα εντολών η μεταβλητή argument έχει τιμή 6. Επομένως ικανοποιείται μόνο η περίπτωση της εντολής elif argument > 3 και η μεταβλητή r = 3. Αλλά η μόνη εντολή print υπάρχει στο τμήμα else, και δεν θα εκτελεστεί. Επομένως το τμήμα αυτό του προγράμματος δεν θα τυπώσει τίποτα

Το αντικείμενο Α είναι τύπου tuple το οποίο δεν μπορεί να τροποποιηθεί όπως προσπαθεί να κάνει η εντολή Α.append(i) εισάγοντας το B[0]=4 στοιχείο. Το πρόγραμμα θα δώσει σφάλμα.

```
(\epsilon) [2\mu] C = [12, 11]; D = [-12, -10] E = C+D print("E = ", E)
```

Ένωση από δύο αντικείμενα τύπου list. Θα τυπώσει: Ε = [12,11,-12,-10]

```
(στ) [2μ] A = []
A.append(1)
A.append(2)
A.append(3)
A.append(4)
print("A(3)is =",A[3])
```

Θα τυπωθεί το στοιχείο της λίστας A στη θέση 3. Επομένως θα τυπώσει: A(3) is = 4

```
(\zeta) [3\mu] A = [[0,0],[0,-1],[1,3],[2,4],[0,-2]] print(A[2]) print(A[2:])
```

Έχουμε μια list 2-διαστάσεων με 2 στήλες και 5 γραμμές. Το πρόγραμμα θα τυπώσει: $[1,3] \rightarrow A[2]$ και $[[1,3],[2,4],[0,-2]] \rightarrow A[2:]$